

நாடுகட
 ஸ்ரீ சப்ரமணியர் பேரன்
 பிரம்மாணந்த சங்கீத கீர்த்துண

Q26:38-211 K
 N23
 186162

சுருது துருவணியை உடன்
புருவணியை சந்தி கிண்கி

Q26:38. 211EK.

N28.

18662

4

சிலமயம்.

எத்தனோரும் கத்தநாதனே துணை

எட்டுகுடி

ஸ்ரீ சுப்ரமண்யர் பேரில்—

பிரம்மானந்த சங்கீத கீர்த்தவன!

இஃது

நாகப்பட்டணம் தாலுக்கா தருச்சி போர்டு எலிமேன்டர்
ஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர் S. N. நடராஜ நாயனின் மானுக்கர்
லொருவரும், நேர்த்தனமங்கலம் V. I. துரைசாமி நாயனரின்
துமாரரும், ஷ. தாலுக்கா அழிஞ்சமங்கலம் கவர்ன்மென்ட்
எலிமேன்டர் ஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டரும்கு

V. I. D. அம்பலவாண நாயனரால்

இயற்றப்பட்டதை

திருத்துரைப்பூண்டி தாலுக்கா நீர்முனை
அல்லாப்பிச்சை ராவுத்தர் அவர்களால்

பார்வை யிட்டு

V. I. D. A. நாயனரால்,

ஸ்கூட்டில் பிராஞ்சு பிரசிடென்ட்
பிரதிபத்தப்பட்டது

1923.

மார்ச் 1

Q6:38.211EK.

N23.

186162

செவ்வயம்.

எட்டுகுடி

ஸ்ரீ சிவசுப்ரமணியர் பேரில்

பிரீம்மானந்த சங்கீத கீர்த்தனம்.

கீர்முனை, ஸ்ரீமான்

அல்லாயிச்சை ராவத்தர் அவர்களால் இயற்றிய

சாற்றுக்கவி.

விருத்தம்.

இம்மையெனும் இமேதிவெண் திசையும் பார்த்தேன்
என்மனநிற் கினியமொழி இசைப்பாரில்லை
தெம்பையனித் தெழுமுதிஷ் மொன்றதாதி
தேன்மாரி தமிழ்க்கவியின் வெள்ளமேவி
எம்பர்முதல் காணையேரின் கவிகளெவ்வாம்
கவியுதத்தில் கண்காண தெளிதமாத்தம்
அம்பலவாணன் கவியில் வறியில்மீதில்
ஆனந்தம் புகட்டுதென வரைகுமேனே.

வெண்பா.

இன்பம் தருங்கதவி இனியகன்னல் தேனுபாலும்
உண்பதற் காணந்த மிகவுற்றதவே—செந்தமிழில்
அம்பலவாணன் கவிசை அறிந்தாணந்திக்க
சத்ததமும் சதெமென சாற்று.

முக்கனியும் சர்க்கரையும் முஷிகனையானும்கு
தக்கபடியே யளிக்க தாரணியில்—ஏக்கணமும்
இனியகவத் தேனநிலும் இனிக்குச் செந்தமிழ்தனை
தவிவுடனே தந்தெனக்கு கா.

1861/62

ஆதமுத்தோனே அவம்பூண்டோன்மனே
பாரும் மக்கையற்கண்ணி பாவகனே—நீரும்
செந்தமிழானுன்னறிய சேவழியை வான் துதிக்க
வந்தருளும் வடிவேலா வா.

புள்ளிமயிலேறி புலியதனை ஒச்சொடியில்
துள்ளிவலம்வந்த துய்யனே—வன்னி
மணவாளா எத்தன் மணக்குங்கே யோர்வழியாய்
குணமாக்குவாய் என் குகா.

(வடிவேலுமயிலுந்துணை என்ற வர்ணமேட்டே.)

பல்லலி.

விக்க வினாயகனே ஓம் விக்க வினாயகனே.

அனுபல்லலி.

வேதாமறைமுதா அருள்தாதா என்மேல்வாதா.

சுரணம்.

பக்தர்கள் கொண்டாடும் அத்திமுதல்வோனே
பாரில்உணையன்றி வேறில்லையேகோனே
ஓதும் சிறுவனுக் குகத்தருள்சீமானே
உத்தன் பதம்தேடி கைத்தேன் தினம்சுனே

உத்தமனே கத்தியுனை

கத்தினேனே முத்திபெற.

(விக்க)

கல்வினை தீவினை ஒண்டுக்கும் காயகா
கம்பாதவர்களுக்கேயுண்டு வுபாயகா
வெம்பிவந்தோரை விரும்பிடும் காயகா
வேண்டும் வரங்களை தந்திடும்முழிகா

வேதமதில் தானெழுத்து

வேட்டகத்தில் தான்விழுத்து

தாகமதை தேடிவின்ற

தம்பியின் வார்த்தைக்குகத்து

திடுதிடுரொன திணைவனமதில் மடமயில்மனம் படபடவென
மாதுவள்ளியைத் தூத்தி மஞ்சமதில்தானிருத்தி
குதுசெய்து வந்தகிவ சுப்ரமணியனுக்குமுத்த (விக்ன)

மாதர்களாசை மயக்கத்தை நீக்கிடு
மரபாவியான் மதன் அம்புபோக்கிடு
திவிரமாக மனந்தனில் நின்றிடு
தேடியுன்பாதமம் பலவாணனன்போடு

தேசமதில்தான் புகழ்த்து
பூசைசையைவேத்திய முகந்து
ஏஹிவரும் பரலர்களை
எப்பொழுதுந் தானறிந்து
இன்பமுடன் தோசைவடை
அன்புடனே கொள்பவனே
கறபகத்தே மெய்ப்பொருளே
கண்காண உன்னருளை
நினைந்திருத்தினமங்கலம்
கேர்மையுடன் நின்றிலங்கும்.

(விக்ன)

(எங்கும் புகழ்பெற்ற என்ற வர்ணமெட்டு.)
பல்லவி.

1. கண்டோம கண்டோமே கத்தன் திருபாதம்
தொண்டு செய்தோமே நிவ்விய பிரசாதம் (க)
2. வளயல்விற்கும் செட்டியென்று வற்புருத்தம் கூறியின்று
களையாய் வருகுதடி காமனாலே என்றவனே (க)
3. கங்கணங்கள் விற்கையிலே காரின்வேடர் வந்திடவே
சங்கடந்தான் என்றுசொல்லி சாமிவேடம் பூண்டவனே
4. தள்ளாத கிழவனென்று தடிவூன்றி நின்றகொண்டு
தெள்ளு திணைமாவுந்தேனும் வள்ளியேந்தா என்றோனே
5. மாவைப்புகித்தவுடன் மன்னையிலடைக்குதடி
கோவே எனக்கு மிப்போ கொஞ்ச ஜலம்தாயென்றோனே

6. தண்ணீர் சுனைக்கழைத்து தாகமதைதீர்த்தவுடன்
பெண்ணே யுத்தன்மனது அஞ்சாதே யென்றவனே (க)
7. மரதுகயல்விழியின் மனமதையறியுமுன்னே
வேட்களை கண்டோனும் வேங்கைமரமாய் நின்றோனே
8. வள்ளி திரும்புமுன்னே வனவேடர் கென்றபின்னே
கள்ளத்தனமாய் வெள்ளை கழகியே வரச்செய்தோனே
9. பண்டாரம் யென்றுகொல்லி பாசாங்குசெய்துதுள்ளி
தண்டாமரைமலர்தாள் தற்பானே இப்பொழுது (க)
10. வண்டாரம் பூங்குழலின் வள்ளிதனை யணைத்து
ஜெண்டாய் சிறையெடுத்த சிங்கார வேலவனே (க)
11. புள்ளியில் மீதேறி வள்ளிதெய்வானையுடன்
துள்ளிவிளையாடுகின்ற தூயகார்த்திகேயனேயே (க)
12. எந்தனுக்குரைத்தருந் என். என். நடராஜனையா
வந்தனங்கள் செய்தபாடும் வி. ஐ. டி. எ. பாலனையா (க)

(சேந்தமிழே என்ற வர்ணமேட்டு.)

1. கங்கையைத்தரித்ததிரு சங்கரன் புதலவனான
சிங்கார வழவேலனே—செங்கைலோலனே
சேவறகொடிகள் பூண்டோனே

ஜெகமதிலுந்தனின் மகிமைதனையறிய
கனவதுகொண்டுதி வனமதிலுக்கிறேன்

மங்கனகல்யாணலோலனே—எனைத்தள்ளாதே
புங்கவா புலம்பலானனே.

186162 (கங்)

2. காரதர் வார்த்தையைகம்பி பாராமல்குறத்திதன்னை
பகடிமுடனே யணைத்தோனே—வேடரைக்கண்டு
தகடிமரமாய் நின்றோனே

விரைவிலுன் தரிசனம் வேண்டினேன் பதம்தரும்

மறைபுகழ் தேவர்களனுதினம் அதிசெய்யும்

மாமலாடிதேடினேன்—மால்மருகா வுன்

மகிமையறிய காடினேன்.

(கங்)

3. எத்த ககர்தனினும் உத்தன்புகழைப்பற்றி
ஒடிவாராகள் சிலபேர்—உத்தன்பாதத்தை
தேடிவாரார்கள் பலபேர்

உன்னதமாகவே ஒடிவருபவர் ஒருவருமரியாத
சிறுவயதருள்பூண்ட

ஒங்காரசத்திவேலனே—உமைபாலனே
நீங்கர தருள்தா சீலனே

(எங்)

4. உத்தன் மகிமைதனை உரைப்பதற் றெத்தனது
ஒருநாவுதானும் போதுமே—இபலாதையா
எத்தன்மேல் வர்மமாகுமோ

எட்டுகுழியிலமர்த்திடு ஈசனே

பட்சமுடன் பணித் தேனுன்சேயனே

எத்தன்குரு கடராஜனே சொர்தமாய்காற்க
வத்தனம் அம்பலவாணனே.

(பழனிமாமலையில் வாழும் என்ற வர்ணமெட்டு.)

1. எங்கும் நிறைத்திரு செங்கைவடிவேலா
செங்கைவடிவேலா மங்களகுணுளா (எங்)
2. ஆறுமுகத்தை மாற்றி ஆண்டியைப்போல் வேடம்பூண்டு
அத்தியை நினைத்தழைத்த சித்ரமயில்வேலா (எங்)
3. தேனுத் தினைமாவும் திரட்டியே கொடுக்க
தின்னுகையில் விக்குதென்ற தேவா என்னை காவா (எங்)
4. தள்ளாடி தள்ளாடி தடிக்கொண்டு ஆன்றி
தத்திரமாகச் சென்ற பாலா வடிவேலா (எங்)
5. தத்தைக்குபதேசித்த மத்திரமணி மார்பா
தமியேனுனைத்துதித்தேன் தாளடிதா பூபா (எங்)
6. புள்ளிமாமயிலேரி வள்ளிதெய்வானையுடன்
புண்ணியனே முருகா போற்றினேனே அருள்தா (எங்)
7. எத்தவேளைதனினும் வுத்தன்பதிதேடி
மைத்தன் சொர்தமதாய் வத்தனம் செய்தேன் கோடி
8. எத்தன் குருவாகிய எஸ். என். என். தாசன்
செந்தையில் அதிக்குமம்பலவாண வீஸ்வாஸன் (எங்)

(பாலராமினய்யனே என்ற வர்ணமெட்டு.)

பல்லவி.

கந்தனேநருவாய் விரைவாய்

கந்தனேநருவாய்

அநுபல்லவி.

கந்தனே உத்தன் செந்தாமரைப் பாதத்தை

(கந்த)

சுரண்ம்.

1. எத்தவேனையினு முத்தனேகாடியே
செந்தாமரைப்பாதம் சொந்தமாய் தேடியே
வந்தனம்செய்து வணங்கினேன் கோடியே
தந்தைக்குபதேசம் தந்தாய் முன்னாடியே

இப்புவிபில்லயான் வுறவே

சுப்பிரமணியதாள் பெறவே

(கத்)

2. காண்குறத்தியின் மேலாசை வைத்தோனே
காணவேடர்களை கண்டு ஒளிந்தோனே
வேணதிகைமரவை வேண்டிப்புகித்தோனே
வேங்கைமரமாகி பாங்குடன் நின்றோனே

பாடிமனம் வாடினும்

ஒடிடுதே காடியருள்

(கத்)

3. வித்தைபுத்திசெல்வம் வேண அளிப்போனே
முத்தமணியதை கொத்தாயணிவோனே
சித்தாய் ஒருகொடி சென்றுவருவோனே
சத்தி வேல்தன்னையே நித்தம் தொழுவோனே

எத்திசையும் தான்புகழும் எட்டுகுடிவேலவனே

சுத்தியுனை கத்தினேனே சுப்பிரமணியதேசிகனே (கத்)

4. அத்திமுகவன்மனக்கு இளையோனே
எத்தினமுமாறும் சித்திவிசாகனே
அன்பான எத்தன்குரு கடராஜனே
இன்பமாய்பாடிடு மம்பலவாணனே

காரும் கண்பாரும் வினைதிரும்

அருளே நிறைவாய்

(கத்)

(கந்தகாதனே என்ற வர்ணமேட்டு.)

- 1 செத்திவேலனே இந்தவேளை
சிறியவன்படுந் துயர் போக்கியே
தரிதமாய் நீயருளே தத்திட (செ)
- 2 மாகில்லாத மான்மழுவேந்தும்
மத்திரசடாக்கூர பாலனே
சம்ரசல்லாப உல்லாசனே (செ)
- 3 புள்ளிமாமயில் வேலணிக்தே
வள்ளிதெய்வானை யுடனே
துள்ளிவினை யாடுகின்ற (செ)
- 4 ஆண்டியைப்போல் வேடம்பூண்ட
ஆறுமுக வேலவனே
ஆண்டினே னுன்பாலகனே (செ)
- 5 எஸ். என். கடராஜனென்குரு
சிஷ்யனம்பலவானன் செப்புவதை ஒப்பிடுவாய் (செ)

வாழி.

ஆறுமுகமானகுரு பாதம்வாழி
அன்னைவள்ளி தெய்வானை காஞ்ஞம்வாழி
பாருலகில் எணையின்றோர் என்ருமவாழி
பக்கமுடன் ஒதிவைத்த குருவும் வாழி
சிறுலகில் கல்விமிகக் கற்றோர்வாழி
சிறப்புடனென் மொழிகேட்போர் படிப்போர்வாழி
சுறுமெந்தனுகுற்றம் கொள்ளார் வாழி
குற்றமற்ற கற்றவர்க்கோர் முற்றும்வாழி.

சுபம்.

சுபம்.

சுபம்.

முற்றிற்று.

9B

3-40